

Danh tác
muôn thuở

Hugh Lofting

Bác sĩ Dolittle

Hay người thông thạo tiếng muôn loài

ANTONIS PAPATHEODOULOU kể
IRIS SAMARTZI vẽ

Hồng Vỹ dịch

Antonis Papatheodoulou - Iris Samartzi
© 2018, Faros Books Limited, United Kingdom
Xuất bản theo hợp đồng chuyển nhượng
bản quyền giữa Faros Books Limited, United
Kingdom và Nhà xuất bản Kim Đồng, 2023.
Bản quyền tiếng Việt thuộc về Nhà xuất bản
Kim Đồng, 2024.

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

Ngày xưa ngày xưa, nhiều năm về trước,
tít đời cụ chúng mình, tại thị trấn nhỏ
Bùn-Sinh-Bên-Đầm-Lầy có một ông bác sĩ
tên John Dolittle với học vị tiến sĩ y khoa.

Hẳn nhiên có học vị này
đồng nghĩa với việc ông là
một bác sĩ thứ thiệt, một con
người thông thái! Mọi người
đều nể trọng hiểu biết của
ông và tìm đến nhờ ông cứu
chữa mỗi khi mắc bệnh. Khi
ông đội mũ chóp cao ra phố,
ai nấy đều chạy lại chào
hỏi. Đến cả chó mèo cũng
theo sau ông, bởi lẽ bác sĩ
Dolittle yêu thương động vật
nhiều như yêu thương con
người, mà có khi lại nhiều
hơn một chút...

Ngôi nhà nhỏ nơi ông khám chữa bệnh có
khu vườn rộng cùng nhiều vật nuôi.

Nào gà, thỏ, nào công, cừu, nào
bò và cá vàng dưới ao nữa. Ông
còn có một chú sóc sống trong
tủ, một chú nhím dưới hầm rượu
và một chú chuột nhỏ trong cây
dương cầm!

Mấy con vật ông cưng nhất
là vịt Cạp-Cạp, chó Jip, lợn
con Ụt-Ụt, vẹt Polynesia và
cú mèo Cú-Cú.

Nhưng ông càng mang nhiều động vật về thì lại càng làm khó các bệnh nhân.

Ngày nọ, có bà bệnh nhân ngồi lên chú nhím đang ngủ trên ghế dài. Bà ta thất kinh hồn vía rồi không bao giờ đến bác sĩ nữa. Phòng khám vắng khách dần, và vị bác sĩ ngày càng không kiếm đủ tiền nuôi những con vật. Thế rồi một ngày kia, bệnh nhân duy nhất còn lui tới - một người bán thịt vụn cho mèo - nảy ra ý tưởng rằng: “Nếu đã yêu động vật đến vậy, sao ông không làm bác sĩ thú y đi? Ông sẽ là số dách!”

Bấy giờ chị vẹt Polynesia đang đậu trên cửa sổ ngâm nga một khúc hải hành nghe lỏm được câu chuyện ấy. Đến khi bác sĩ Dolittle ở một mình, chị ta bay lên bàn ông và nói: “Ông sẽ là bác sĩ thú y số một thế giới, bác sĩ Dolittle ơi.”

“Nhưng mà có nhiều bác sĩ thú y lắm, Polynesia à.”

“Đúng vậy. Nhưng để tôi nói ông nghe bí mật này. Ông có biết động vật cũng trò chuyện với nhau không? Tôi biết nói cả tiếng người lẫn tiếng chim thú, nên tôi sẽ dạy ông tiếng của động vật. Xem này, tôi mà kêu ‘Ka-ka oi-ee fee-fee’ thì có nghĩa là tôi muốn ăn bánh qui giòn. Còn khi cậu Jip chun một bên mũi, tức là mưa đã tạnh. Ông thấy đấy, động vật không chỉ nói bằng miệng mà còn diễn tả bằng tai, chân, đuôi, bằng đủ thứ.”

Vốn say mê học hỏi và hào hứng với động vật, bác sĩ Dolittle hết sức hăng hái.

Ông vừa lấy vở và bút chì ra vừa nói với vẹt Polynesia: “Bắt đầu thôi, dạy ta lớp vở lòng tiếng chim thú đi nào!”